

- 3) Det tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af forbudet mod at træffe afgørelse ultra vires derved, at Personaleretten dels annullerede Kommissionens afgørelse fordi denne ikke havde undersøgt, om der fandtes en anden stilling, som den pågældende med fordel kunne ansættes i, dels fastslog, at den har kompetence til at efterprøve, om administrationens begrundelse for at afslå at forlænge en kontrakt kan indebære, at der stilles spørgsmålstegn ved de kriterier og betingelser, som lovgiver har fastsat i vedtægten og som tilsigter at sikre kontraktansatte muligheden for på sigt at nyde godt af en vis kontinuitet i ansættelsen, selv om denne kompetence ikke finder støtte i bestemmelserne i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union.
- 4) Det fjerde anbringende er, at Personaleretten har fortolket tjenestens interesse urigtigt og har tilsidesat Domstolens retspraksis, dels ved at fastslå, at tjenestens interesse skal forliges med omsorgspligten og kræver, at muligheden for at tildele den pågældende nye arbejdsopgaver undersøges, dels ved fejlagtigt at udlede af Domstolens retspraksis, at Kommissionen ikke med føje kan gøre gældende, at det ikke er i tjenestens interesse at forlænge den pågældendes kontrakt, da artikel 8 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union skal forstås således, at der herved tilsigtes at sikre en vis kontinuitet i ansættelsen for ansatte, som har en tidsbegrænset kontrakt.

Sag anlagt den 22. august 2012 — France Télécom mod Kommissionen

(Sag T-385/12)

(2012/C 311/20)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: France Télécom (Paris, Frankrig) (ved advokaterne S. Hautbourg og S. Cochard-Quesson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i stævningen nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 9403 endelig af 20.

december 2011, som under visse betingelser erklærer den statsstøtte, Den Franske Republik har gennemført til fordel for France Télécom i forbindelse med reformen af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i France Télécom (statsstøtte nr. C 25/2008 (ex NN 23/2008)), forenelig med det indre marked.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører principalt retlige fejl og urigtige skøn samt tilsidesættelse af begrundelsespligten, da Kommissionen kvalificerede nedsættelsen af det arbejdsgiverbidrag, som skal betales til staten for pensionerne til tjenestemandsansatte i France Télécom, som statsstøtte i artikel 107, stk. 1, TEUF's forstand. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har begået følgende fejl:

- ved at konstatere, at der forelå en økonomisk fordel
- ved at finde, at foranstaltningen er selektiv
- ved at finde, at foranstaltningen er egnet til at fordreje konkurrencevilkårene, og
- ved at konstatere, at der foreligger statsstøtte, selv om Kommissionen anerkender, at fordelene blev opvejet i hvert fald indtil den 31. december 2010 af betalingen af et ekstraordinært engangsbidrag.

- 2) Det andet anbringende vedrører, subsidiært, retlige fejl og urigtige skøn, da Kommissionen betingede den påståede støttes forenelighed af overholdelsen af betingelserne i den anfægtede afgørelses artikel 2. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har begået disse retlige fejl ved at finde, at sagsøgeren var pålagt lavere sociale bidrag end konkurrenternes bidrag og ved at afvise at overføre fortilfældet »La Poste« på France Télécoms procedure.

- 3) Det tredje anbringende vedrører, subsidiært, retlige fejl og en tilsidesættelse af begrundelsespligten ved vurderingen af den periode, hvori den i afgørelsen fastlagte støtte opvejes af det ekstraordinære engangsbidrag. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har begået følgende fejl:

- ved at medtage byrderne for kompensation og overkompensation i beregningen af reduktionen af de byrder, som følger af nedsættelsen af arbejdsgiverbidraget, og
- ved at konstatere, at det ekstraordinære engangsbidrag skal kapitaliseres med en diskonteringsrate på 5,53 % og ikke 7 %.

- 4) Det fjerde anbringende vedrører, subsidiært, en tilsidesættelse af sagsøgerens processuelle rettigheder.